

משא ומתן

כל אחד והאסוסיאציות שלו. אינני יודעת מה מוכרים לכם שני אוהבים, המובלים כנפרד אל מתחת לחופה ויוצאים שלובידיים. אצלי צצה לחלוחית בעיניים, ואני נזכרת בפרסים שאספתי כילדה קטנה. כל-כך רצייתי להיות כלה מובלת לחופה, עד שכיום יש מעטות מאוד המנסות יותר ממני בשמלות-חופה, וכל השאר.

לאחרים האסוסיאציה שונה.
 "האלו?"
 "שלום. שרה קישון?"
 "נכון. מרבית."
 "שלום שרה, זו רחל המרחלת, מה שלומך... ומה שלום אפריים?"
 "מצויין, תודה. יצא לפני דקות אחרות מהבית."
 "שמעתי שאתם משיאים השבוע את הבן."
 "נכון, ביום הראשון."
 "ויפי ומזל טוב. ספרי לי קצת."
 "עמיר הכיר את רונת בבית-ספר אליאנס. הוא עדיין משרת בצבא, אך רונת השתחררה."
 "ומישפחתה?"

"אבא של רונת פרופסור באוניברסיטת תל-אביב, פרופסור אלכסנדר ברש, הסבא שלה היה חוקר-בוטניקה ידוע וכתב ספרים על נושא זה."
 "ואתם?"

"אבי-סבו של עמיר היה הרופא היהודי הראשון בעיר העתיקה בירושלים, ד"ר שרגא סופילוב."
 "ומה, לאפריים אין ייחוס?"

"איה שאלה? דאי אפריים צאצא למישפחת הבנים ידועים בהונגריה?"
 "מרדע החתונה כל-כך קטנה וצנועה?"

"כי גם החתן וגם הכלה צנועים וביישנים. לכן הזמנו כמה עשרות אורחים בלבד. החגיגה הגדולה תהיה בקיץ, כשימלאו לאפריים 60 שנה. הוא הבטיח לי לצאת אז לפנסיה."
 "אגב, שרה, תמיד הסתקרנתי: מה גובהך?"

"אפריים תמיד כתב על אשתי הקטנה..."
 "מטר המישים וארבע. הוא יודע בדיוק מה נקודת-ההחלשה שלי, אך מעניין שכספריו המתורגמים לגרמנית אני מוצגת לא כאשה הקטנה, אלא כאשה הטובה ביותר בעולם."
 "ואווו!"

"כך מכירים אותי קוראי גרמנית."
 "תני לי קצת פרטים נוספים."

הכלה רונת ברש, אפריים קישון ובנו החתן עמיר בת הפרופסור, חד-גדיא והגינגי

ספר מישפחתי. אך בחו"ל הוא מוכר יותר, שם נמכר הספר בארצות דוברות-הגרמנית בשמונה מיליון עותקים."
 "שיגעון. וחתונה קטנה דווקא?"
 "כי לחתונה הזמנתי את ידידי, ואלה ספורים. לוא הזמנתי את אויבי, יכולתי למלא אמפיטאטרון."
 "ואיך הווג? אוהבים?"
 "אוהבים: איך אגדיר אותם? כמו משא ומתן!"

"הרבה שנים. מזל טוב. ספר לי קצת על עמיר."
 "גינגי, זה אומר הכל. ומאוהב."
 "והבן רפי והבת?"
 "רפי בני הגדול מנשואי הראשונים, שחרחר, גומר עתה את לימודיו, יהיה וטריר, ורננה גינגי'ת כמו עמיר, יפהפיה."
 "ספר לי עוד על עמיר."
 "כולם מכירים אותו. כתבתי עליו חצי מהספר שנים..."

"כשאפריים יחזור, יצלצל אליך. אגב, אינני יודעת מדוע אצלך במדור מצלצל הטלפון דרינג, דרינג, ולא גלינג, גלינג."
 "ככה. להתראות ולהשתמע?"
 "גלינג, גלינג."
 "שלום, את רחל?"
 "מרבית."
 "אפריים קישון. מה שלומך, רחל. הרבה שנים..."

קיפי הקיפוד מתגרשת

גם לקיפור יש נשמה, ולנשמה יש בעיות. בן הווג עיצבן, השניים רבו, השלימו, רבו והשלימו, עד שהחליטו: כל אחד יילך לדרך.

שרי צוריאל נמאס

השחקנית גבוהת-הקומה שרי צוריאל, המופיעה כקיפי הקיפור כתוכנית-הילדים בטלוויזיה רחוב סומסום, ובתוכנית הטלוויזיה שלוש ארבע חמש וחצי, התגרשה השבוע.

כלות כבודות

שעבר, ירדנה גורביץ, נמצאת כבר בחודש הרביעי להריונה. הריון אחר, שעליו התבשרתי בימים אלה, הוא הריונה של חוה לוי (33), הנשואה לגני פולופ, שעשתה מאמצים להיכנס להריון.

ורד ציבעון ברביעי

ירדנה גורביץ ברביעי

יותר ויותר כלות סובלות לאחרונה בחופה מכאבי-בטן. בזמני זה היה כתוצאה מהתרגשות. אבל נראה שכיום אני מיושנת, ולא התרגלתי עוד לעובדה שהריון זה דבר טבעי ומבורך תמיד. כשהתלוננה ורד ציבעון לאחרונה על כאבי-בטן, נדהמה כשגילה הרופא שהיא פשוט נמצאת בהריון בחודש הרביעי. גם הכלה מהשבוע

הקאלקולציה בסדר גמור

זוכרים את רוחמה רז, ששרה את השיר רקפת וזוכה בפסטיבל? שרה מצויין, נכון? כינתיים נעלמה לי קצת מהשטח. עכשיו חוזרת בכיף!

ב-6 בחודש הקרוב ייאספו בשעות-הערב בחדרה-אוכל של קיבוץ גלאון, בדרום, כל מכיריה ומוקיריה. רוחמה מתחנת עם קיבוצניק, לפני אמירת ההן היו קצת התלבטויות. רוחמה היא בת 30 בערך, ואילו המיועד הוא בן 46. אלמן ואב לשני בנים בוגרים.

רוחמה התייעצה עם "מכינים" בעניין פער הגילים ביניהם, אך כולם הרגיעו אותה. חבל שלא פנתה תחילה אלי, הייתי פותרת את הבעיה בצ"ק.

חכם סיני וקן אמר לי פעם שסוד הנשואין המוצלחים הוא כפער הנכון בגילים בין הבעל לאשה. על האשה להיות צעירה מהחתן, כשיחס הגילים הוא כזה: גילה צריך להיות מחצית משנות הבעל פלוס שבע. כלומר, אם בעלה המיועד של רוחמה הוא בן 46, צריכה רוחמה להיות בת 23 ועד מחצית ממיספר זה, כלומר בת 34 וחצי. סטיה קלה של כמה שנים מותרת. בעיקר לקיבוצניק סימפאטי מגלאון. ולמענה, מותרת רוחמה על ירושלים, ועל הזמרה, ותתיישב בקיבוץ.

רוחמה רז חכם סיני